

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/149/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7520201734
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2020:7520201734.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcov: 1/ S. P., X.. XX.XX.XXXX, 2/ H. P., X.. XX.XX.XXXX, obaja bytom L. XX, proti žalovanému: R Collectors s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 50 094 297, o určenie bezúročnosti úveru a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcom v 1/ a 2/ rade s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 19.03.2020 domáhajú, aby súd určil, že Zmluva o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.07.2011 uzavretá medzi účastníkmi je bezúročná a bez poplatkov, a že žalovaný je povinný vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie v sume 257,94 € (správne podľa obsahu žaloby sumu 2.577,94 € - poznámka súdu) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobu odôvodnili tým, že s právnym predchodcom žalobcu uzavreli Zmluva o úvere lepšia splátka dňa 18.07.2011 na sumu 10.000,- € s celkovými nákladmi za úver 7.520,26 €, ktorý mali splácať v 120-tich mesačných splátkach po 157,24 € s termínom splatnosti do 25.07.2021. Táto zmluva bola postúpená na terajšieho žalovaného na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 03.10.2018. Mali za to, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto je zmluva podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona bezúročná a bez poplatkov. Čo sa týka bezdôvodného obohatenia mali za to, že podľa listu zo dňa 05.03.2020, ktorý im zaslal právny predchodca žalovaného - podrobný výpis z účtu za obdobie od 01.07.2011 do 28.09.2018 na predmetný úver zaplatili sumu 3.996,84 € ako istinu, zmluvné úroky vo výške 6.353,20 € a poplatky vo výške 1.009,90 €, teda spolu zaplatili sumu 11.359,94 €. Podľa výpisu z účtu za obdobie od 03.10.2018 do 25.02.2020 zaplatili žalovanému osem splátok úveru v celkovej sume 1.218,- €, teda spolu zaplatili sumu 12.577,94 €. Keďže je zmluva bezúročná a bez poplatkov, žiadajú vydať bezdôvodné obohatenie v sume 2.577,94 €, teda sumu, ktorú preplatili. Zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žaloba je nedôvodná. Čo sa týka náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR napr. 3Cdo/146/2017. Zároveň namietol pasívnu vecnú legitímáciu. Pohľadávka bola na žalovaného postúpená dňa 06.08.2018. Po tomto dátume žalobcovia žalovanému uhradili sumu 1.558,- €. Nad uvedenú sumu nie je pasívne vecne legitimovaný v tomto konaní. Ďalej vzniesol námietku premlčania, nakoľko k zosplatneniu úveru došlo dňa 28.06.2017, a nárok žalobcov je tak premlčaný v zmysle ust.

§ 107 ods. 1 Obč. zák. v dvojročnej premlčacej lehote ku dňu 29.06.2019, teda nárok žalobcov v časti sumy 1.558,- € je premlčaný aj keby súd určil zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

4. Žalobcovia v replike uviedli, že nesúhlasia s tvrdeniami žalovaného, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. Poukázali na čl. 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48/ES a na § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. Mali za to, že porovnaním právnej úpravy SR a smernice vyvstáva otázka, či národnú legislatívu je možné vykladať eurokonformne (v súlade so smernicou), v zmysle ktorého „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa“, resp. či smernici je možné priznať priamy účinok, a to (nielen) v kontexte záveru rozsudku Súdneho dvora Európskej Únie vo veci C-42/15. K otázke nepriameho účinku Smernice (eurokonformný výklad zákona) zaujali právne stanovisko všetky krajské sudy, pričom dominantná väčšina vyjadrila názor, že smernicu nie je možné vo veci členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky, istiny, úrokov a iných poplatkov priznať nepriamy účinok, a to vzhľadom na skutočnosť, že by sa jednalo o výklad contra legem, nakoľko požiadavka zákona je od smernice odlišná a zákonodarca v zákone zakotvil požiadavku prísnejšiu od požiadavky smernice. V tejto súvislosti poukázali na judikatúru slovenských krajských súdov po prijatí rozsudku C-42/15. Pri vydaní bezdôvodného obohatenia nesúhlasili, že by mal byť ich nárok premlčaný, keďže ich subjektívna lehota začala plynúť až podaním žaloby, teda dňom 17.03.2020.

5. Žalovaný v duplike zotrval na doterajších tvrdeniach a žiadal žalobu zamietnuť.

6. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 12.11.2020, ktorého sa nezúčastnila žalobcovia, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Pojednávanie sa nezúčastnil žalovaný, ktorý sa tiež ospravedlnil a žiadal pojednávať v jeho neprítomnosti. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

8. Žalobcovia s právnym predchodcom žalovaného (Poštovou bankou, a.s.) uzavreli dňa 19.07.2011 Zmluvu o úvere lepšia splátka (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej im poskytol právny predchodca žalovaného úver. Žalobcovia sa zaviazali poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky.

9. Zo zmluvy vyplýva, že výška úveru bola v sume 10.000,- €, splátka bola určená na 157,24 € mesačne s tým, že počet splátok bol určený na 120 mesiacov, ročná úroková sadzba bola 11,90 %, RPMN vo výške 13,45%, priemerná hodnota RPMN 12,52 %, celková výška nákladov bola 7.520,56 €, dátum prvej splátky 25.08.2011, dátum mesačnej splátky 25. deň v mesiaci, termín konečnej splatnosti 25.07.2021.

10. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

11. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

16. Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa ust. § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

19. V prejednávanej veci žalobcovia a právny predchodca žalovaného uzavreli dňa 19.07.2011 zmluvu o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Ak ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené právnym predchodcom žalovaného bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vypĺňajú potrebné údaje. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcami a právnym predchodcom žalovaného na základe zmluvy o úvere uzavretej dňa 19.07.2011, je vzťahom občianskoprávnym a táto zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 a nasl. Obč. zák.

20. Žalobcovia namietali, že zmluva neobsahuje povinné obligatórne náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.

21. Pokiaľ ide o eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018 (a následne aj 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018) na ktoré súd poukazuje.

22. Z vyššie citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon 129/2010 Z. z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť

a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

23. Z vyššie citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom 129/2010 Z. z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. Eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia najvyššieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice (viď bližšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018).

24. Aplikujúc závery vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o úvere zo dňa 19.07.2011, v ktorej bola dohodnutá výška splátok (mesačných) úveru sumou 157,24 €, uvedený je počet 120 splátok a určený je aj dátum splatnosti prvej splátky (25.08.2011) a termín konečnej splatnosti (25.07.2021), zmluva má zmluva náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy.

25. Tieto vyššie uvedené závery v bodoch 18 až 22 už riešil aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 6Co/295/2017 ako aj v rozsudku zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 9Co/401/2017, na ktoré tiež súd poukazuje.

26. Zároveň súd preskúmal zmluvu a má za to, že táto obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy.

27. Súd sa ďalej zaoberal výškou odplaty, t. j. výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za obdobie 120 mesiacov pri sume 10.000,- € - 11,90% ročne, takáto výška je uvedená v zmluve. Pri posúdení primeranosti dojedanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov (Rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 57/2005 z 1.7.2010). Občiansky zákonník (Obchodný zákonník a ani iné právne predpisy) výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri pôžičke alebo úvere dojednať úroky, z čoho vyplýva, že sú predmetom voľného zmluvného dojednanja medzi zmluvnými stranami, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom.

28. Dobré mravy patria medzi všeobecné uznávané zásady, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi stranami dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť, aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade žalobcovia ako spotrebiteľia boli pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránení. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecné uznávané a ktoré sú určitou etickou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný.

29. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Národnej banky Slovenska v roku 2011 v júli priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri domácnostiach a pri úrokoch poskytnutých nad 5 rokov (spotrebiteľské a ostatné úvery) bola 13,24% p. a. Z toho je zrejmé, že výška dohodnutého úroku v danom prípade nesmela prevýšiť 2-násobok 13,24% ročne. Súd konštatuje, že dojednaná výška odplaty u tohto úveru (11,90%) nepresahovala túto maximálne prípustnú odplatu, preto je výška odplaty v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 Obč. zák.) a s dobrými mravmi.

30. Z týchto dôvodov je žaloba v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy nedôvodná.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené je nedôvodná aj druhá časť žaloby, a to nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.557,94 € (keďže zmluva nie je bezúročná a bez poplatkov). Navyše žalobcovia nijako nepreukázali, že skutočne zaplatili žalovanému (aj jeho právnenému predchodcovi) sumu spolu vo výške 12.577,94 €, keďže o tom súdu nepredložili žiadne listinné dôkazy (napr. výpisy z účtu, ktoré spomínajú v žalobe) a v tomto smere by ani neunesli dôkazné bremeno.

32. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcov je nedôvodná v celom rozsahu, preto žalobu zamietol.

33. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobcovia boli v konaní neúspešní, preto nemajú nárok na náhradu trov konania. Naproti tomu žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto má žalovaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcom v 1/ a 2/ rade. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).